

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
SITGES
Número solt. 0 15 ptes.
Trimestre... 1'50
ESPANYA
Any 7 ptes.
AMÉRICA
Any 2 50 ptes. (or)
ANUNCIS.
ESQUELS, REMESOS
I RECLAMS
a preus convencionals.

BALLARIN SITGES

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resol en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

La Nacionalitat Catalana, Cap. VIII, El Nacionalisme polític

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per a brillantor de certes fórmules, tropassen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atrauen l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferments i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer «Congrés de Góvern Municipa»

REDACCIÓ
ADMINISTRACIÓ:
CARRER
DE LES PARELLADAS,
NÚMERO 9.
Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.
No 's retornen
els originals.

Any XIII Sitges, 9 Novembre de 1913 Núm. 631

Candidatura d'Acció Administrativa

Seguint la tradició de sempre, ACCIÓ ADMINISTRATIVA vol confiar el govern de Sitges a gent que de res més es preocupi que del bé de la vila. La Propietat, la Industria, el Treball tindran digna representació en els ciutadans que 'ls elements administratius han resolt portar a l'Ajuntament.

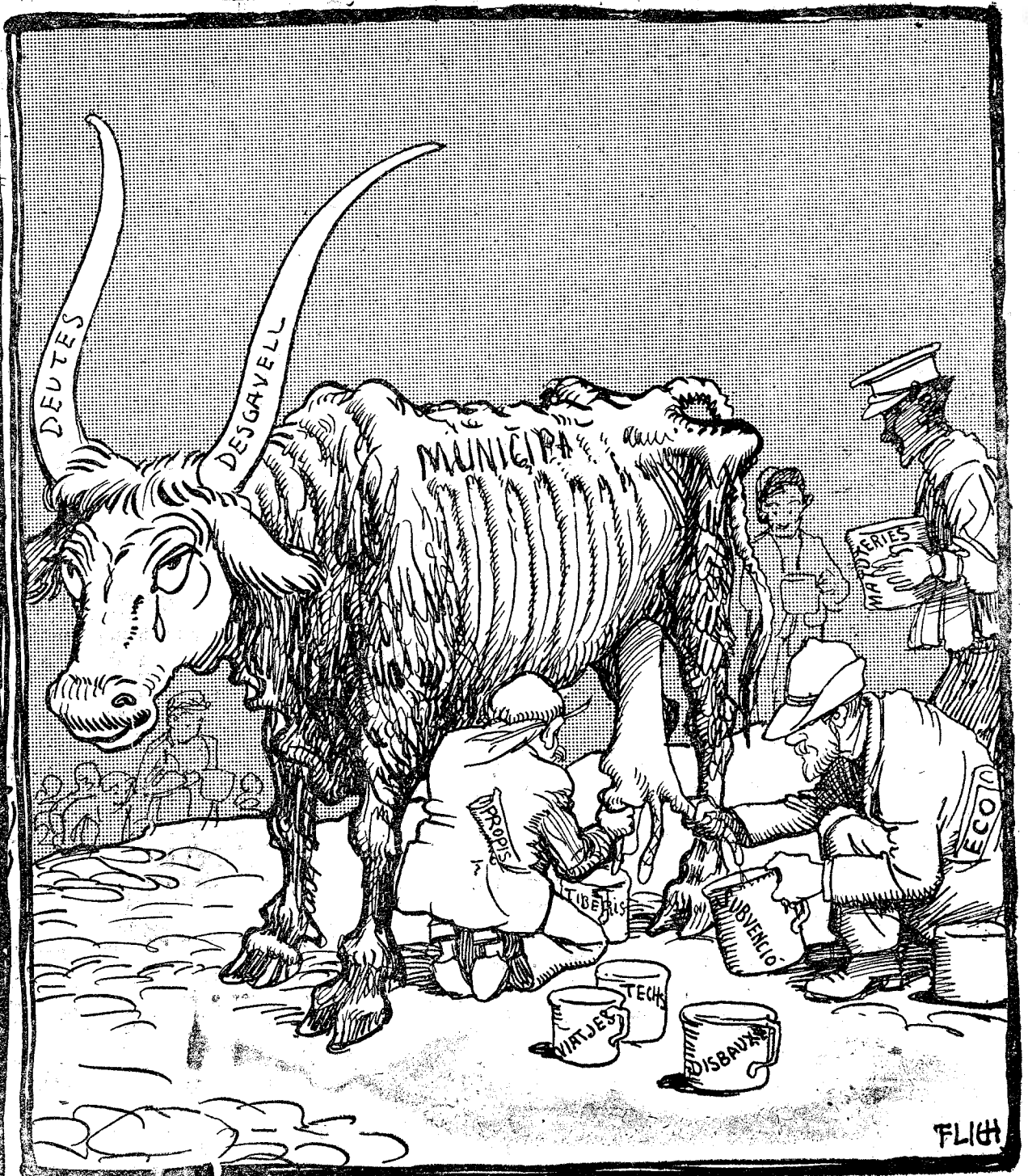
**Visca
l'Administració
honrada!**

D. Josep Soler Soler
per al districte 1.er, i
D. Sebastià Carbonell Soler
D. Antón Hill Sabater
per al districte 2.^{on},

**Visca
el bon nom de
Sitges!**

són els candidats que ACCIÓ ADMINISTRATIVA proclama i per als quals sollicita els sufragis dels bons sitgetans.

DOS PATRIOTISMES

El dels administratius

i el de la colla dels vius.

QUI HO ENTÈN, QUI NO HO ENTÈN

Paparra 1913

El Socio-listo. — Entrèu, companys, entrèu. Aquí és a casa vostra. Els mariners, els paletes, els manobres, els pagesos, els constructors de calçat, els forners, els barbers... tots hi podèu tenir la vostra societat de resistència; tots podèu venir a deixar-hi els vint cèntims del calent i tots podèu contribuir als nostres gastós. Quan tinguèu conflictes del treball us dirigirem, perquè sense la nostra subiduria socialista no sabríeu per quin cantó girar-vos. Quan hi hagi eleccions, per haurèu d'amoïnar a una buscar candidats: ja us els donarem fets. Mentres treballarèu en mar, al camp, al carrer, a la fàbrica o a la botiga, per a sostenir la organització obrera, nosaltres farem el sacrifici de representar-vos a l'Ajuntament, a la Junta de Reformes Socials, a la Junta de foment de cases barates, a tot arrèu... Qui millor que un **Socio-listo** encara que sigui burgès, pot representar a la classe obrera? — Entrèu, entrèu. Vosaltres a treballar: nosaltres a fer política: cada hù del seu ofici, i **abaix els explotadors de l'obrer!!!**

Els que no baden. — Demèta's afeitaràs.

L'actuació dels antiadministratius

La colla julianera està abatuda. Els uns lliguen ben estret la bossa negant-se a contribuir als gastós generals de la campanya, mentre que 'ls altres no volen que el seu nom es cobreixi de glòria en unes eleccions patrocïnades per descredat ex-Secretari Julià. I aqueix aclaparament és ben comprensible.

¿Què ha fet la minoria julianera al Consistori?—Rès, i menys que rès, perquè, no contentant-se amb la seva impotència per a qualsevol tasca positiva, ha esmerat les energies en combatre i entrebancar tots els projectes, tots els treballs, tota la generosa i patriòtica actuació de la majoria. I els qui de bona fe esperaven que En Julià i acòlits farien qui-sab-quant coses un cop fossin a l'Ajuntament, han d'haver-se desilusionat de tal manera que ja no senten cap entusiasme per la lluita.

Abans de obtenir la Regidoria, l'ex-Secretari Julià anunciava que faria tronar i plouré si lograva l'acta. Si aixecaria davant de sos acusadors i en sessió tiraria per terra els càrrecs que se li feien, i demostraria la seva ignorància d'anyell pasqual. Anims, proveït de proves, acallaria les veus dels qui titllaven d'immoral la seva gestió com a Secretari de l'Ajuntament, i la honorabilitat que li fou posada en tela de judici quedaria reivindicada per sempre. Però entrà a la Casa de la Vila, ocupà un lloc en el Consistori i la seva presència no imposà silenci als bons patricis que la voluntat del poble ha enlairat al govern de Sitges. Allà, cara a cara, en tots els tons se li ha dit i repetit an En Julià, una i mil voltes, el que 'l'obrer setmanari ha escrit d'ell des de 'l primer número: Que és deutor al Municipi; que se l'hagué de treure de la Secretaria de l'Ajuntament com a conseqüència de les irregularitats que se li descobriren; que essent Secretari s'embutxacava els interessos de la llauna de Propis i altres moltes quantitats, que devien ingressar a la Caixa municipal; que en son temps les

oficines eren un enrenou sense orde ni concert; que ell sigui 'l principal causant de la ruïna del Municipi; que la seva funesta influència es traduí en un deute municipal de prop de quaranta mil duros; que durant el seu caciocat es malgastaren molts milers de pessetes en àpats i viatges i refrescos i alegres disbauxes, mentre els empleats subalterns passaven mesos i mesos sense cobrar i l'Ajuntament ja no tenia crèdit ni per una regadora, ni per una miserable espelma...

Aqueixes i moltes altres veritats li han retret sempre que ha convingut els nostres amics de la majoria, fent-li de cos present l'oració fúnebre en reiterades ocasions. En Julià no ha pogut esquivar les pàgines de la seva història de funcionari municipal, i el poble les llegeix amb estupefacció.

Per sentir-se cantar les veritats des de l'etietal de regidor, no valia la pena de pujar a l'hemicicle, i estem segurs de que a hores d'ara el pobre home's penedeix de haver lluitat per enllairar-s'hi. Ell, en son orgull d'infusori despilat, s'ha arribat a creure qu'és ALGU, i perxò's figurava que 'ls elements d'Acció Administrativa s'esverarien al veure'l entrar a l'Ajuntament: confongué amb la por la repugnància. Pensava que 'ls nostres amics cuitarien a foragitar-lo de la Corporació Municipal, fent valdre la causa d'incapacitat que l'assisteix com a deutor a incapocats municipals. Però els nostres amics no 'l volgueren confirmar en el paper de víctima que anys ha havia après a representar, i preferiren demostrar-li que lluny de teme'l és complaïen en tenir-lo a tret per a poder-lo desenmascarar a tota hora per a ensenyança dels ciutadans imparcials i consients.

En Julià no pot badar boca, que no li tapin els administratius amb recorts dels temps en que 'l Municipi s'arruinava malgrat comptar amb ventatges econòmiques

que avui no's tenen. Un home aixís no deu formar part de cap Ajuntament, perquè la seva actuació per força ha d'ésser mesquina, pertorbadora, negativa. No pot proposar millores, car se li té de contestar que fora possible realitzar-les si no hagués mort la gallina dels ous d'or: no pot fiscalitzar la gestió de sos companys, perquè sos companys el consideren desqualificat per a l'acció fiscalitzadora. ¿Què fer, doncs, a la Casa de la Vila, un Regidor de aqueixes circumstàncies? Renunciar l'acta i tancar-se a casa per a fer-se oblidar amb una abstenció redemptora.

En Julià no està per redempcions. Meteix que si no's donés compte de la seva especialíssima situació, aparentment insensible a les fiblades que cada dia reb en son amor propi, s'obstina en volguer fer entrar el clau per la cabota. La obstrucció sistemàtica és la seva arma. No's detura a examinar si tal o qual iniciativa pot ésser beneficiosa o perjudicial al Municipi. ¿Parteix d'Acció Administrativa? Doncs ja no vol saber res més per a combatre-la. I la impugna tercament, per a batre alts a la evidència, amb aquella obstinació del bou que quan fica la banya en un forat no la treu ni a garrotades. Un fet recient pinta l'actuació julianera en el Municipi. Dies enrera's discutí el projecte de plec de condicions confeccionat per a treure a subasta el servei d'alumbrat públic, i no's savent com impugnar el ben estudiat treball de la Comissió d'Obres i Ornament, basat en càlculs minuciosos qu'En Julià donà proves de no haver comprès, no diríeu per què l'atacà? Sensillament: perquè 's sentia un greu massa baix; és dir: 'L PROJECTE ER MASSA VENTATJÓS PEL MUNICIPI.

Tan sectaria conducta fa absolutament estèril l'actuació d'En Julià en l'Ajuntament. Els seus companys de minoria no són pas més disculpables. En Llauredó fa prop de dos anys que no s'ha acostat a sessió. En Mitjans i En Durán apenes si

saven fer altra cosa que adherir-se a lo dit per En Julià, subratllant i ampliant les tonteries amb que nodreix la seva argumentació obstruccionista. A les Comissions no hi van i de Delegacions municipals no volen desempenyar-ne, perquè la seva única missió és fer la oposició, conforme ha confessat En Mitjans darrerament.

I per això aquelles eleccions tan empenyades de 1909 i de 1911? Certament no valia la pena de que agités tant la opinió i de que inventessin tantes infamies com propalaren per a excitar el cos electoral contra els homes que des de 1903 venen regenerant l'Administració municipal. A l'obra de dignificació ciutadana que realitzen els elements d'Acció Administrativa, els antiadministratius hi oposen una feina entorpidora, negativa, vil, migrada. Però, a pesar de la desatentada

obstrucció de la colla julianera, Acció Administrativa segueix la seva marxa triomfant, reduint el deute públic, executant grans millores propulsores de l'avenç i la prosperitat de la vila, extenent esplendorosa la fama de Sitges.

Es inconcebible que essent tan eloqüent el contrast s'atreixin encara els antiadministratius a pretendre la representació del poble. ¿Quin programa poden presentar enfront del nostre? ¿Presentaran com un model el sistema prou conegut qu'En Julià té, d'administrar els bens comunals? Les matuteries d'En Durán es mostraran com actes d'Administració exemplar? No atinem a comprendre com poden conquistar les simpaties dels bons sitgetans, perquè 'ls bons sitgetans han de voler la pau, el progrés i el bon govern de Sitges, que és, precisament, lo que significa la política d'ACCIO ADMINISTRATIVA

Una "combinació financiera" de l'ex-Secretari Julià

En l'article insert al nombre 308 de BALUART, corresponent al 29 de Juny de 1907, que motivà la cèlebre querrela de l'ex-Secretari Julià contra el zelós Diputat a Corts per aquest Districte, D. Josep Bertrán i Musitu, s'hi llegia el següent passatge:

«Ultimamente se le descubrió otra de sus combinaciones financieras. El Hospital de esta villa cuenta en Barcelona con apoderado para cobrar los intereses de los valores públicos que posee dicho establecimiento. Tal apoderado tenía asignada una comisión de 10 por ciento y las cantidades percibidas las entregaba al Secretario Julià mediante recibo. Pues bien; el apoderado escribió una carta al Alcalde diciéndole que percibía solamente el 5 por ciento de la comisión RETENIENDO EL OTRO 5 POR CIENTO CONTRA SU VOLUNTAD EL INTERMEDIARIO ENTRE EL Y EL MUNICIPIO».

L'ex-Secretari Julià s'indignava perquè es digué que no era altre que ell l'intermediari a qui's referia l'apoderat de l'Ajuntament a Barcelona, l'avui difunt D. Balbi-

no Valcárcel Sande. I, amb el mateix aplom que nega la llum del sol en ple migdia si així li passa pel cap, negava haver intervingut en la cobrança dels interessos dels valors de l'Hospital, i es feia fort en que lo que se li atribuïa era una valumina que sos adversaris polítics i enemics locals li tiraven a sobre.

Si era calumnia o no la afirmació que hem transcrit de l'article del 29 de Juny de 1907, és cosa ja definitivament aclarida. El Tribunal Suprem ha declarat provat tot lo qu'en el referit article's deia, i això tenia la porta a tota controvèrsia. Però si no bastés la declaració del Tribunal Suprem, aquí va una prova material de que l'ex-Secretari Julià fou el qui En Valcárcel ha qualificat de son «comanditario» durant 11 ó 12 años en el percibo de la apoderación del Hospital de San Juan Bautista d'aquesta vila. La carta esmentada en l'article de BALUART sigui mostrada a la Sala que falla la querrela d'En Julià contra D. Josep Bertrán i Musitu. I les paraules d'En Valcárcel tenen son complement en el rebut que reproduïm a continuació amb totes les garanties d'autenticitat.

He recibido de Don Baltasar Valcárcel la cantidad de setecientos pesetas al mes de los intereses intrínsecos de los valores públicos, y como del Ayuntamiento de Sitges, de la delegación de este proveen, así como del Hospital de San Juan Bautista de Barcelona 9 de Junio 1907.

Bernabé de Salas

El negoci és el negoci

Era dirigint-se a la Cooperativa «Casa del Pueblo» que fou sorpres, per l'Abril, el Regidor socialista Joan Durán, passant fraudulentament espècies subjectes a l'impost de Consums. Es a dit establiment, que ha crescut força la venda oficial de vi, desde que la redoblada vigilància exercida pels consumers dificulta certes operacions sospitoses que abans se efectuaven en un celler pròxim. Ha sigut ficant-se a l'esmentada botiga, que dies enrera anava a ésser atrapat un de la colla que duia un sac al coll i a dintre'l sac una llauna i a dintre la llauna oli no declarat al Fielat.

La Cooperativa «Casa del Pueblo» és dirigida pel Regidor Mitjans (ex-socialista i cosí de l'ex-Secretari Julià), pel Regi-

dor socialista Joan Durán, i per altres cor-religionaris d'aquell.

Savent tot això (que no és saber poc) a ningú ha d'extranyar-li que l'ex-Secretari Julià, i son cosí Mitjans, i En Durán, que formen la minoria efectiva de l'Ajuntament, facin una oposició desesperada a la honrada gestió de la majoria, i que ells i els seus adeptes vulguin a tot trànsit fer-se amos del Municipi.

La bona administració no a tothom convé.

Amb bona administració els negociants de la política no hi tenen la vida.

I per molts, com ha remarcat l'Octave Mirbeau en son famós drama: EL NEGOCI ES EL NEGOCI.

Ventant el foc

A la nit del dijous al divendres últims van fixar-se per les parets de la vila unes fulletes clandestines que deien així:

«Trabajadores: No votéis la candidatura de Acción Administrativa, pues ella repre-

senta el pacte del hambre, la opresió i la inquisició de los obreros.

«Votad la de Coligación Socialista con los elementos más nobles y más democráticos, que representa el Progreso, la Libertad y la Justicia del Pueblo.»

El divendres aparegué en «El Poble Català», de Barcelona, un solt emparentat amb les fulletes clandestines, el qual ha motivat una carta de protesta que la major part dels subscriptors d'«El Poble» a Sitges dirigiren tot seguit a la Direcció del diari acionalista.

La carta diu així:

«Sitges, 7 de Novembre de 1913.

Sr. Director del «Poble Català»
Barcelona

«Molt Sr. nostre: Els qui firmem, subscriptors del diari que dirigiu, no podem deixar d'expressar-vos la estranyesa i la indignació que'ns ha causat la lectura del solt que publiqueu avui respecte a la lluita electoral d'aquesta vila.

«Deveu haver sigut miserablement enganyat. La vostra bona fe per força ha de haver sigut sorpresa. D'altra manera no atacarieu als elements d'Acció Administrativa, que enderrocaren el caciquisme sitgetà i han reabilitat al crèdit municipal, ni ampararieu la política dels qui feren la ruïna del Municipi malversant els fonsos del Comú en disbauxes vergonyoses.

«Vos deuen haver tocat el registre de la reacció, de l'obrerisme, de la República... i ja no heu volgut entrar en averiguacions. Nosaltres, doncs, estem obligats a manifestar-vos que aquí no hi ha res de lo que dieu. En les files de l'Acció Administrativa hi ha homes tan avençats com vos poguéu ésser-ho.

«Aquí no hi ha coalició republicana-socialista, sinó conxorxa julianera-socialista. «El Poble Català» es farà a si defensar aquesta barreja immoral i repugnant.

«Per a que poguéu jutjar amb algun fonament de causa la política local sitgetana, plau-nos fer-vos a mans dós follets que no tenen preu. L'un és la Memoria del ex-Alcalde Batlle i l'altre l'arrellec de documents relatius a la querella seguida pel ex Secretari Julià contra'l valent i digníssim Diputat a Corts D. Josep Bertrán i Musitu.

«Llegiu, llegiu. I a veure si després encara us sentiu prou bé d'estomac per a defensar a l'ex Secretari Julià i als qui la seva política volen restablir.

«Parléu de la vaga de constructors de calçat i d'altres coses que valdria més que

oblidessiu. Valdria més que les oblidessiu en benefici dels explotadors de la classe obrera que no reparen en medis per a medrar i enlairar-se.

«Esperant que rectificaréu noblement, ens suscrivim vostres s. s., etc.»

A la protesta dels subscriptors d'«El Poble Català» nosaltres hi afegirem que en l'agrupació d'Acció Administrativa hi ha homes de totes les tendències polítiques, però no hi caben els regidors matuters com En Durán ni'ls qui per irregularitats comeses en l'exercici del càrrec han degut ésser-ne trets com l'ex-Secretari Julià.

I farem constar, aixímateix, que la vaga de constructors de calçat s'hauria resolt més aviat i més ventajósament per als obrers, sense l'intervenció dels sembradors d'odis i de violències que portaren la misèria a moltes llars honrades.

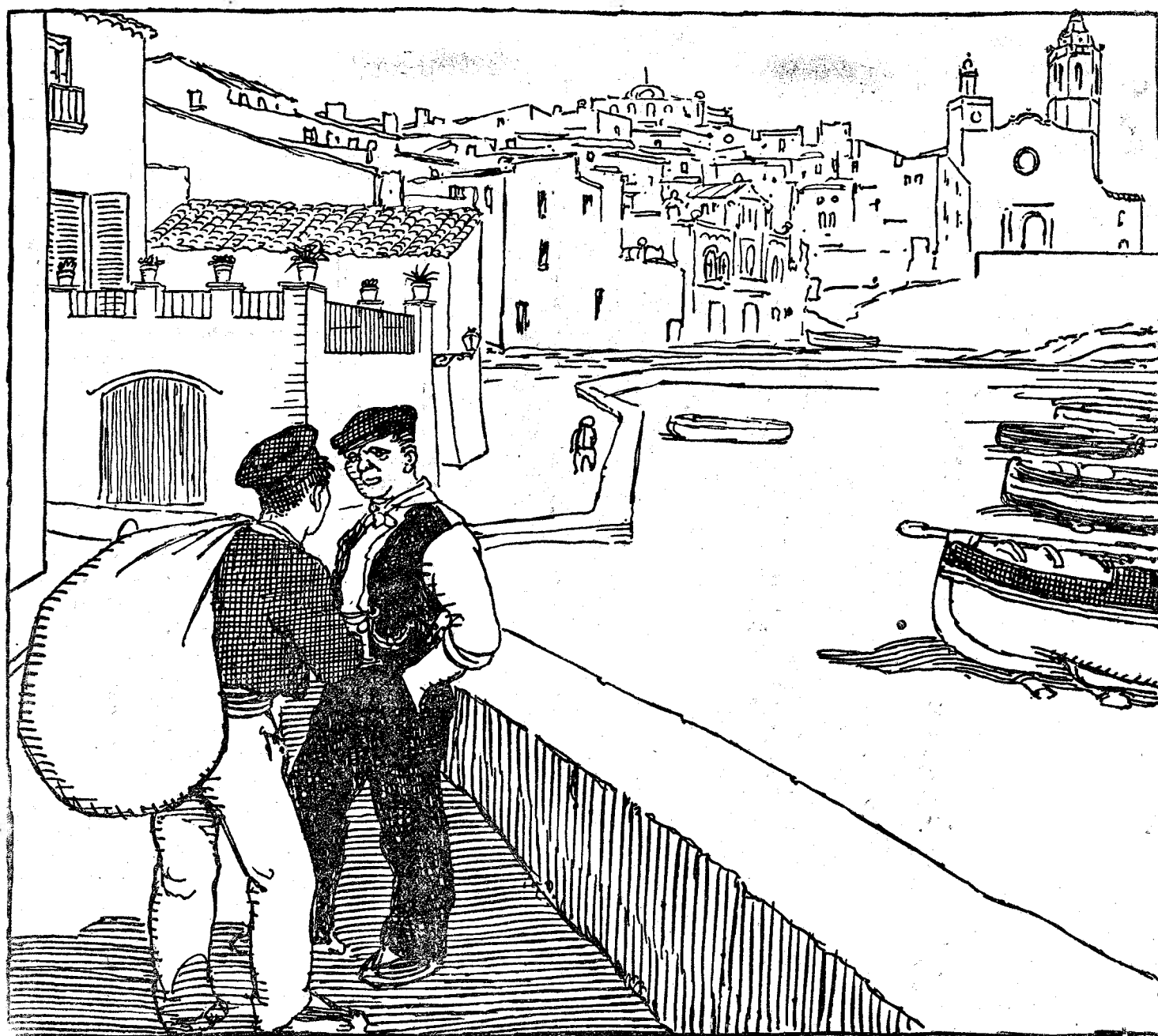
Entre'ls qui se sacrifi-
quen pel poble i els qui
amb lo del poble volen
lucrar, que'l poble trii.

De aquí y de allá

Después de una ausencia larga hoy llevo a Subur la bella y encuentro por todas partes unas cuantas cosas nuevas. Y sin ponerme a citarlas, que fuera larga tarea, le dedicaré a una sola mis alabanza modestas, y es al Hospital de Sitges: una construcción soberbia, que la caridad del pueblo levantó blanca y severa con los brazos extendidos como si abrazarnos fuera. Es un Hospital modelo que otro mejor no se sueña con sus servicios montados según las pautas modernas y en el cual no falta nada de lo que pedir se quiera; tanto, que el que lo visita viendo todo aquello piensa: «no me importaría nada tener tres veces viruela para pasarme seis meses en alguna cama de estas». Y es que aquello es una joya, pero una joya soberbia... (y conste que está pagada, que es una costumbre nueva).

EL LICENCIADO VIDRIERA

Sitges, 11-1913.

— Ola, noi! Com va'l negoci?

— Malament, Pau. Aquets de la majoria no més estan per administrar i no't deixen passar d'estranquis ni un sac de cigrons ni una mesura de mongetes. Jo crec que fins han posat ulls als guardarrodes, perquè tothom ens vigila. Això no passa ni a Rússia!

Fièu el govern del Municipi a mans honrades, i la pau i el progrés seràn el vostre orgull.

Breviari

Convivencia eterna

Fa deu anys que ls apòstols de la nostra causa santa entraren a la Casa Comunal empaliant en la més alta antena la bandera de la Moralitat Admi-

nistrativa, i foratijant del Patrimoni del poble els cacs de les males arts i de les corrupteles.

La feina d'aquells homes fou dura i penosa, però esplendent, i les multituds que seguien la nostra obra redemptora premiaren llurs energies militants. I veus aquí que vingué la mort dels dos capdills plecars i el dolorós exil junyit amb llurs gestions pòstumes ens els feu aparèixer com màrtirs valentíssims.

Es així, sitgetans, qu' en tot moment els veiem davant dels nostres ulls i a ells invoqueu en els afers difícils.

Avui, fills de Sitges, depèn en gran part la continuïtat de l'obra llur. Feu, doncs, de manera que al complir el vostre dever de ciutadania no us pugui remordir la consciència l'horrorós pecat civil d'oblir als nostres màrtirs.

Descobrim-nos respectuosament en aquesta inevitable i profunda convivència eterna!...

HELIOS

Votar, és un dret; mes també és un deure que obliga a tot bon ciutadà.

Preparem-nos!

Si d'aquelles eleccions en que la gent d'En Julià va tenir-se de quedà no més que amb els rosegons, deia amb complerta sanc freda i amb sa peculiar frescura —el famós senyor Ventura— que «ha anat tot com una seda»; què'n dirà encara de més gruix, de la present elecció? ¿que «ha anat tot com un... cotó»?... Potser, sí; prò, en tot cas, «¡fluix!».

P. S. T.

No siguèu indiferents! el vot que deixeu d'emetre, és com si 'l donguessiu a l'adversari.

Aiguaforts

I

L'ex-Secretari Julià, segons el socialista Carbonell Company i els Regidors d'Acció Administrativa, en 1905:

«Acto seguido se dió lectura detenida del expediente de referencia, y puesto el asunto a discusión, el Ilmo. Ayuntamiento, reconociendo la gravedad y trascendencia del sinnúmero de faltas, irregularidades y abusos que resultan plenamente justificados, alguno de los cuales puede revestir el carácter de delito, de conformidad con lo propuesto por el Sr. Regidor Síndico, cuyo dictamen queda aceptado en todas sus partes, no habiendo desvirtuado el Sr. Julià ni uno solo de los muchos cargos que resultan y considerando imposible la continuación de un funcionario que no merece la confianza y que ha causado graves y repetidos perjuicios con su funcionamiento, creyendo llegado el caso de aplicar el enérgico correctivo que las circunstancias exigen y al apoyo de los artículos 124 y 128 de la ley municipal, acuerda por unanimidad y con carácter ejecutivo la destitución del Sr. Secretario D. Buenaventura Julià Masó, informando al Excmo. Sr. Gobernador Civil de la Provincia con remisión de la copia certificada del acuerdo, a los efectos del expresado artículo 124, sin perjuicio de remitir también copia certificada de todo el expediente al Sr. Juez de Instrucción del Partido, por si de lo actuado resultan hechos con prendidos en el Código Penal».

(De l'acta de la sessió celebrada per l'Ajuntament a 31 de Janer de 1905. Els regidors que adoptaren l'acort foren els Srs. Batlle, Misas, Marsal, Dalmau, Puig, Magrans i Carbonell Planas, d'Acció Administrativa, i D. Josep Carbonell Company, SOCIALISTA.

II

L'ex-Secretari Julià, segons el Tribunal Suprem:

«Primero: Resultando probado que por los años 1904 y 1905 se emprendió en la

DIALEC DE FAMÍLIA

Geganta. — Diu que En Dallonses vol tornar a fer-se amo de la Casa de la Vila?

Gegant. — No hi ha perill; que si n'hi hagués ja caldria que desessis les joies, abans no les confongués amb els interessos de Propis.

COMENTARIS DEL TEMPS

—Ja us dic jo que la minoria julianera ens ha resultat una mala murga! En Julià no para de tocar el bombo; En Mitjans el toca de segona mà, convertit en gramòfon de son cosí; En Duràn, com a bon sagristà, sempre toca campanes, i En Llauradó ja fa dos anys que ha tocat el dos...

—Sí; vaja: una divertida atracció de circo, que 's pot anunciar pomposament THE 4 TOCA-TECA!

villa de Sitges, del distrito que representaba en Cortes el diputado D. José Bertrán y Musitu y con motivo de la propaganda del regionalismo, una campaña para moralizar la administración

interviniendo en las elecciones municipales personas separadas de la política que entraron de concejales, ávidas de corregir toda clase de abusos en beneficio del vecindario, y como averiguaran

por varios conductos y antecedentes que muchos de aquellos se atribuían al Secretario de la Corporación D. Buenaventura Julià, que llevaba 23 años de servicios y que extendía sus funciones a otras que la ley no permitía, fué suspendido en cuatro ocasiones por el Alcalde de dicho Municipio, formándosele expedientes por la desaparición de varios documentos, y por último destituyéndole en 31 de Enero de 1905, por unanimidad de las dos terceras partes de concejales que asistieron a la sesión.»

Segundo: Considerando que por los documentos aportados a los autos y explicaciones que por ellos se han dado, se evidencia que la conducta de D. Buenaventura Julià, como Secretario del Ayuntamiento de Sitges dejó bastante que desear por las irregularidades administrativas que aparecen durante su gestión y siendo por otro lado muy justificados los deseos de los que entraron en aquel Municipio el año 1904 para corregirlas y también los del querellado D. José Bertrán y Musitu, que por ejercer el cargo de diputado a Cortes e inspirarse en la voluntad de sus electores había de ser eco de sus aspiraciones para el saneamiento de la administración municipal, idea tan noble como justa; no puede desconocerse que al dirigirse el Sr. Bertrán a los vecinos de San Feliu de Guixols diciéndole del Julià aspirante a la Secretaría del Ayuntamiento, poco más o menos lo que se hace referencia en el resultando cuarto, trató principalmente de que supieran sus antecedentes para impedir que persona puesta en entredicho por sus extralimitaciones y descuidos pudiera repetirlos en perjuicio de los intereses municipales, fuese nombrado secretario cuando tan malos recuerdos había dejado anteriormente en el desempeño del referido cargo.»

(De la sentencia absolutoria del Diputado a Cortes por aquest Distrito, don Josep Bertrán y Musitu, pronunciada per la Sala de lo Criminal del Tribunal Suprem, en querella promoguda per l'ex-Secretari Julià.)

III

El Regidor socialista julianer Joan Duràn, segons la Junta Administrativa de Consums:

«Resultando que los denunciante, se han ratificado en su denuncia, quedando probado que el denunciado, D. Juan Duràn Ferret, el día 16 de actual, a las veinte poco más o menos, conducía en un carro 50 kilogramos de garbanzos y 100 kilogramos de granos (judías) sin previa declaración en el fiato, y que dichas especies le fueron decomisadas en la calle Nueva.

«Considerando que si bien el Sr. Duràn no ha sufrido denuncia anteriormente por defraudación ni falta administrativa algunas en este término, es de tener en cuenta, como circunstancia agravante, el carácter de Concejal que en aquél concurre.»

(De la providencia dictada per la Junta Administrativa de Sitges, en expedient de defraudació en l'impost de Consums, instruit contra l'esmentat regidor.)

IV

El Regidor socialista julianer Joan Duràn, segons l'Ajuntament de que forma part i segons l'Administració de Propietats i Impostos de la Provincia:

«Por todo lo expuesto y; 1.º Considerando que según establecen los artículos 1902 y 1903 del Código Civil el padre es responsable de los perjuicios que por acción u omisión causan los hijos menores de edad que viven en su compañía; 5.º Considerando, conforme sentó la Delación de Hacienda de la provincia con fecha 19 de Junio último, al resolver en alzada el expediente antes aludido de defraudación en el impuesto de Consumos seguido contra el mismo Concejal D. Juan Duràn Ferret, que el ser el denunciado Concejal del Ayuntamiento le obliga a defender los intereses comunales antes que los suyos si éstos han de perjudicar a aquéllos, y 3.º Considerando que a tenor del artículo 180, caso 3.º, de la vigente Ley Municipal, los concejales incurrirán en responsabilidad por negligencia de que pueda resultar perjuicio a los intereses o servicios que están bajo su custodia,

«El Síndico informante opina que V. I. podría acordar: 1.º Haberse enterado con profundo disgusto de que la noche

del día 23 de Junio próximo anterior se efectuase la introducción de dos jaulas de gallinas en el domicilio de D. Juan Duràn Ferret, por su hijo menor de edad, domiciliado en su compañía, Juan Duràn Capdevila, sin previa declaración del artículo para el abono del arbitrio municipal correspondiente; 2.º Aprobar la conducta observada por los señores Administrador de Consumos D. Juan Esteba Bertrán y D. José Soler Escofet, con motivo de la comprobación de la denuncia; y 3.º Expresar al Concejal don Juan Duràn Ferret el desagrado de la Corporación municipal por la responsabilidad que le alcanza como negligente en la defensa de los intereses comunales.»

(De l'informe aprovat en sessió de l'Ajuntament, de 14 de Agost de 1913, referent a la introducció fraudulenta en el domicili del referit regidor, d'articles afectes a un arbitri municipal.)

V

La gestió de la època julianera, segons el Regidor socialista Joan Duràn:

Condemno els desfalcs i robs que vagi haver-hi, mes nó 'l que 's contractessin empréstits per a fer obres i millorar serveis públics.

(Paraules del regidor esmentat, en la sessió celebrada per la Junta Municipal de Vocals Associats, a 27 de Octubre d'enguany.)

VI

«Acció Administrativa», segons l'ex-Secretari Julià:

Ara 's cobra i es PAGA

(Paraules del famós anti-administratiu en la sessió de l'Ajuntament de 25 de Setembre d'enguany, recriminant als administratius perquè no fan com els qui cobraven i no pagaven.)

IMPRESA Y LLIBRERIA J. SANTACANA: TELEFON N.º 367.

CÓM S' EXPLOTA 'L POBLE

—Vinga llenya al foc, companys! A veure si 'ns queda un bon caliu per les eleccions!